

**Говор чланице Сталне делегације Парламентарне скупштине БиХ у
Парламентарној скупштини Савјета Европе Милице Марковић на редовном
засједању ПС Савјета Европе на тему "Помирење и политички дијалог у
земљама бивше Југославије"**

Стразбур, 26. јануар 2011.

"Господине предсједниче, драге колеге

Најприје желим да изразим своју посебну захвалност извјестиоцима за њихово велико интересовање и напор који су уложили да би представили данашњу ситуацију у вези са помирењем и политичким дијалогом између ех-југословенских земаља. Прије свега, сматрам да овај извјештај одсликава у правом смислу те ријечи данашњу ситуацију међу ех-југословенским републикама. Слажем се са тим да је доста ствари урађено али је још доста и остало да се уради. Могло би се рећи да се ситуација значајно поправила у последњих четири-пет година. То је посебно случај у односима између Србије и Хрватске. Али не треба заборавити ни значај Босне и Херцеговине у цијелој тој причи која има велики интерес да се успостави помирење између нас и других земаља ех-Југославије. Коегзистенција и мир између три конститутивна народа у Босни: Срба, Хрвата и Бошњака је добра околност за наше сусједне земље а прије свега за Србију и Хрватску. Зато је веома важна сарадња између Београда – Загреба – Сарајева. Ја то кажем зато што је БиХ сложена и специфична земља. Да би се успоставило трајно помирење и разумијевање у БиХ треба дефинисати следеће.

С једне стране, идентификација и судбина великог броја несталих лица: у том домену БиХ не успијева да пронађе право рјешење јер државни Институт за тражење несталих лица прави више штете него користи БиХ тако што се у 90% својих активности бави тражењем несталих Бошњака. Остали нестали Срби и Хрвати су неважни за Институт. Такав однос Института не доприноси помирењу међу људима у Босни. То је један од камења спотицања на путу ка помирењу у БиХ.

С друге стране, питање реформе Устава у БиХ. За Републику Српску она никада није ни била спорна у смислу да се обезбједи имплементација одлуке Суда за људска права у случају Сејдић-Финци. Република Српска је била спремна да је изврши одмах по њеном доношењу. Али то није случај и са осталим у БиХ. За Хрвате реформа Устава значи расправу о позицији и равноправности Хрвата у БиХ. За Бошњаке реформа Устава значи укидање ентитета, успостављање централизоване државе и још више, укидање ентитетског гласања у ПС БиХ. Три различита погледа...

Знам да ће неко рећи:“ Прихватите прошлост и окрените се према будућности“. Дајем за право свакоме ко то каже. Али у БиХ то је лако рећи али тешко остварити.

На крају могу рећи да подржавам у потпуности предложену резолуцију јер сматрам да би она могла манифестовати интерес и подршку свим земљама ех-Југославије како би што прије дошле у позицију добрих сусједа и у процес у коме ће реалност бити сагледавана кроз перспективу будућности. Хвала вам на пажњи". (крај)